

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 64. S. Homobonus Cremonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-66394

Sæcul. XII. baris pessime habitus est, verberibus
A. C. 1197. affectus, colaphis contusus, & ut Sacri-
ficia Idolis oblata spectaret, probroso
deductus. Quibus non obstantibus,
Sacerdotali constantia perseverans, tan-
dem Idololatriam abolevit, lucos & sal-
tus falsis Diis sacros cæcidit, & sub-
lato cultu Numinis, quod vulgo *Gene-
dract* appellabant, S. Godhardi Episcopi
Hildesheimensis memoriam honorari
præcepit. Bernone mortuo, Bernardus
eiusdem Ecclesiæ Decanus, Episcopus
Chron. Citiz. electus est. Ceterum Henricus Leo sub
Snp. Lib. idem tempus, scilicet anno circiter mil-
LIX. §. I. lesimo centesimo nonagesimo quinto,
rebus humanis valedixit,

§. LXIV.

S. Homobonus Cremonensis.

vit. ap. Sur. Cremonæ in Longobardia degebatur civis,
13. Nov. nomine Homobonus ex familia anti-
qua, sed cui fortuna mediocriter fave-
bat, editus. A parente, qui mercatu-
ram faciebat, educatus, postquam eodem
jubente uxorem accepit, castitatem con-
jugalem sancte servans, commercio bona
& simplici fide vacavit. Defuncto patre
in majorem libertatem assertus, non am-
plius divitiis terrenis cumulandis incum-
bere statuit, sed illas querere, quæ in cœlo
depositæ, prædonibus non paterent. Ita-
que ab hominum consortio separatus vigi-
liis,

liis, jejunii & orationi vacabat. Lucrum Sæcul. XII.
mercatura comparatum pauperibus di. A. C. 1197.
stribuit, nec expectans, donec egeni eleemosynam ab ipso peterent, ipse necessaria offerebat, omniaque tam corporalia quam spiritualia caritatis opera largiter præstebat. Uxor, non ita ut maritus mundi hujus bona aversata, primum rogare virum suum, ne rem domesticam prodigeret, tum etiam jurgari & tandem conviciaingerere; cui Vir Sanctus animo pacato & lenibus verbis respondebat, nunquam amitti, quæcumque Deo donarentur.

Sæpe Homobonus, etiam noctu, in Ecclesiam S. Ægydii, domui suæ proxime junctam, se conferebat, & Obertus, illius Ecclesiae Parochus, cognita ejus devotione singulis noctibus, postquam campana pulsata tempus ad recitandos nocturnos indicasset, portam intraturo aperiebat. Sed eum non nunquam in Ecclesia invenit, priusquam aperuisset portam, quam caute fuisse a se clausam, cum nox ingrueret, meminerat, quod non sine prodigio fieri existimabat. Ex hoc loco despiciimus, populum nocturnis horis officio divino non amplius interfuisse. Homobonus nulla non nocte veniebat, & ante Crucifixi imaginem prostratus in oratione usque ad Missam perseverabat. Miraculorum dono claruit, fama ejus sanctitatis ad exterios quoque pervadente, complures con-

Sæcul. XII. convertit Hæreticos, quos magis ejus virtus, quam aliorum virorum doctorum disputatio, ad veritatem pertraxit. Ista de Manichæis, tunc in Longobardia errantibus, accipienda esse credo.

Quadam die Homobonus, postquam nocturno officio interfuisset, & more solito usque ad Missam orasset, ubi *Gloria in excelsis* insonuit, in terram se demisit, extensis in modum crucis manibus. Quia vero deinde, cum legeretur Evangelium, non assurgebat, credidere circumstantes, somno fuisse victum. At eum excitare volentes jam funus esse cognoscunt. Agebatur tunc dies decima tertia Novembris & annus millesimus centesimus nonagesimus septimus. In eadem Ecclesia sepultus est, complura ad ejus tumulum patra^{ta} miracula, & biennio elapso, S. cardo Episcopo Cremonensi & Oberto Presbytero ejus vitæ rationem & Sanctitatem testantibus, Innocentius Papa III. eum in Sanctorum Catalogum retulit.

S. Viri memoriam Ecclesia in die obitus honorat.

DISSER.

*Mart. Rom.
13. Nov.*